

Onderwerp	(Geclausuleerde) woonplaatsverklaring partner 30%-er		
Datum ontvangst KG	4 maart 2021		
Naam/ktr vraagsteller		5.1.2e	
Behandelaar KG	5.1.2e		
Datum naar secretaris	3 maart 2021		

Vraag

De casus betreft inwoners van Nederland die gebruik maken van de 30%-regeling en beleggen in bijv. buitenlandse aandelen. Om gebruik te kunnen maken van een lager verdragstarief of teruggave te vragen van een deel van de ingehouden bronheffing, moet men in het land waar het dividend uit afkomstig is, aantonen dat men inwoner van Nederland is. Dit aantonen kan door middel van een zogenoemde woonplaatsverklaring. Veelal op basis van een door het andere land voorgeschreven formulier. Aan een 30%-er wordt alleen een geclausuleerde woonplaatsverklaring afgegeven. Als de partner van de 30%-er een woonplaatsverklaring wil hebben voor de beleggingen van de partner, moet deze dan ook een geclausuleerde woonplaatsverklaring krijgen?

Antwoord

Nee. De partner is zelf geen partieel buitenlands belastingplichtige. Dat de partner op basis van art. 2.17 Wet IB de belegging toe kan rekenen aan de partner die wel gebruik maakt van de partiële buitenlandse belastingplichtige, maakt dat niet anders.

Beschouwing

Een inwoner van Nederland die gebruik maakt van de partiële buitenlandse belastingplicht van art. 2.6 Wet IB wordt in box 2 en 3 belast volgens de regels die gelden voor buitenlandse belastingplichtigen (art. 11 UBIB).

Als deze 30%-er buitenlandse beleggingen heeft, worden deze niet belast in Nederland in box 3. Als de buitenlandse belegging leiden tot dividend, komt het voor dat in het buitenland de buitenlandse bronheffing (deels) kan worden teruggevraagd. Daar moeten formulieren voor ingevuld worden. Veelal zijn dat buitenlandse formulieren, die de Belastingdienst moet bevestigen middels een handtekening/stempel.

	5.1.2d	
	5.1.2d	
5.1.2d		

De 30%-er krijgt een geclausuleerde woonplaatsverklaring. Dus bij de afgifte van een woonplaatsverklaring wordt een clausule toegevoegd waarin wordt aangegeven dat de 30%-er een partieel buitenlands belastingplichtige is.

De volgende clausule wordt opgenomen: *Betrokkene is in Nederland voor de inkomsten uit tegenwoordige en vroegere dienstbetrekking als binnenlands belastingplichtige aan de Nederlandse belastingheffing onderworpen en kan voor de toepassing van het onderhavige belastingverdrag voor deze inkomsten als inwoner van Nederland worden aangemerkt.* (Zie bijlage - Infobulletin 1994, mededeling MvF, nr. IFZ 94/770 van 15 juli 1994.)

Tot zover is het duidelijk. De vraag die in Arnhem opkomt is of er een geclausuleerde woonplaatsverklaring afgegeven moet worden aan de partner van de partieel buitenlands belastingplichtige. Voor zover de buitenlandse belegging persoonlijk inkomen van de partner is komt deze bron in beginsel bij de partner op. Op basis van art. 2.17 Wet IB kan de partner de buitenlandse belegging toerekenen aan de wel partieel buitenlands belastingplichtige partner. (Zie bijlage - vraag en antwoord 1 besluit 23 augustus 2013, nr. DGB 2013/70M) Bij de partner vindt dan effectief geen heffing plaats over de buitenlandse beleggingen. Door de toerekening zitten ze niet meer in de grondslag van de partner en de partieel buitenlands belastingplichtige partner hoeft de buitenlandse beleggingen niet aan te geven.

Qua resultaat wordt bij beiden de buitenlandse belegging niet in de heffing betrokken. Maar formeel is volgens art. 2.6 Wet IB de partner geen partieel buitenlandse belastingplichtige. Het gevolg daarvan is dat de partner een 'gewone' binnenlandse belastingplichtige is en dus voor zijn wereldinkomen aan de heffing is onderworpen, zowel voor de Nederlandse nationale wetgeving als ook voor de toepassing van het belastingverdrag 'ongeclausuleerd' als inwoner moet worden aangemerkt.

infobulletin

MvF nr. IFZ 94/770

De staatssecretaris deelt het volgende mee. *d.d. 15-07-1994*

Beleid Tijdens de parlementaire behandeling van de goedkeuringswet van het nieuwe Nederlands-Amerikaanse belastingverdrag (Stb. 1993, 612) zijn in de Tweede

Infonr. 9400979 Kamer der Staten-Generaal vragen gesteld over de toepassing van het nieuwe Verdrag op personen die onder de 35%-regeling vallen. Naar aanleiding van deze vragen is met betrekking tot naar Nederland uitgezonden Amerikaanse deskundigen die gebruik maken van de 35%-regeling en opteren voor de fictieve buiten-landse belastingplicht voor de toepassing van het nieuwe Verdrag door mij uiteen-gezet dat de desbetreffende werknemers op grond van art. 4, lid 1 van dit Verdrag als inwoner van de VS worden aangemerkt.

Deze benadering leidt er, overeenkomstig de bedoeling van het Verdrag, toe dat geen risico van dubbele belastingheffing over het arbeidsinkomen van de desbetreffende werknemers ontstaat en de doelstelling van de 35%-regeling zoveel mogelijk wordt gerealiseerd. In relatie tot andere landen waarmee Nederland een belastingverdrag heeft gesloten waarin een met het nieuwe Verdrag Nederland-VS overeenkomende inwonersdefinitie is opgenomen wordt de thans bestaande praktijk met betrekking tot het afgeven van geclausuleerde woonplaatsverklaringen voor de desbetreffende deskundigen gecontinueerd en treden derhalve geen wijzigingen op ten opzichte van de thans bestaande situatie.

De notitie waarin dit standpunt nader wordt toegelicht is verkrijgbaar bij de Belastingdienst Particulieren/Ondernemingen buitenland, Postbus 2865, 6401 DJ HEERLEN en bij de Directie Voorlichting van het Ministerie van Financien.

Besluit 23 augustus 2013

Vraag 1

Welke gevolgen zijn er verbonden aan het gebruik maken van het keuzerecht voor in het buitenland geworven deskundigen (artikel 2.6 van de Wet IB 2001)?

Antwoord

Ingevolge artikel 11 van het Uitv. besl. IB 2001 wordt de in Nederland wonende ingekomen werknemer die gebruik maakt van het keuzerecht voor in het buitenland geworven deskundigen, in de boxen 2 en 3 in de heffing betrokken volgens de regels die gelden voor buitenlandse belastingplichtigen (partieel buitenlandse belastingplicht). Voor het overige, bijvoorbeeld voor box 1, de partnerregeling, toerekening van inkomensbestanddelen, etc., wordt de in Nederland wonende ingekomen werknemer als binnenlands belastingplichtige in de heffing betrokken. Een inwoner van Nederland die gebruik maakt van het keuzerecht voor in het buitenland geworven deskundigen, houdt door de keuze dus niet op binnenlands belastingplichtige te zijn.